ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 29ης Οκτωβρίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) — Συμβάσεις που αφορούν τη χρηματοδοτική στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τα έργα Perform και Oasis — Παρατυπίες διαπιστωθείσες στο πλαίσιο ελέγχων αφορώντων άλλα έργα — Απόφαση με την οποία η Επιτροπή αναστέλλει την επιστροφή ποσών που έχει προκαταβάλει η δικαιούχος — Επιλέξιμες δαπάνες — Παραμόρφωση στοιχείων της δικογραφίας»

Στην υπόθεση C-78/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2014,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Δ. Τριανταφύλλου, την B. Conte και τον R. Lyal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

ΑΝΚΟ ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Β. Χριστιανό και τη Σ. Παλιού, δικηγόρους,

ενάγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger (εισηγήτρια) και S. Rodin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαρτίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2013, ΑΝΚΟ κατά Επιτροπής (Τ-117/12, EU:T:2013:643, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην ΑΝΚΟ ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (στο εξής: ΑΝΚΟ) εντόκως τα ποσά των οποίων η πληρωμή ανεστάλη βάσει του σημείου ΙΙ.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ των συμφωνιών επιχορηγήσεως για τα έργα Perform και Oasis (στο εξής: γενικοί όροι).

Το νομικό πλαίσιο

2 Κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 1906/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, με τον οποίο καθορίζονται οι κανόνες συμμετοχής επιχειρήσεων, ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων στις δράσεις που αναλαμβάνονται βάσει του έβδομου προγράμματος-πλαισίου και οι κανόνες διάδοσης των ερευνητικών αποτελεσμάτων (2007-2013) (ΕΕ L 391, σ. 1), στο πλαίσιο που καθορίστηκε με την απόφαση 1982/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) (ΕΕ L 412, σ. 1), και, ειδικότερα, στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος «Συνεργασία», η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ενεργώντας για λογαριασμό της Κοινότητας, συνήψε, στις 19 Δεκεμβρίου 2007 και στις 21 Ιανουαρίου 2008, με τη Siemens SA και τη FIMI Srl αντιστοίχως, υπό την ιδιότητά τους ως συντονιστών δύο χωριστών κοινοπραξιών στις οποίες μετείχε η ΑΝΚΟ, τις συμφωνίες επιχορηγήσεως υπ' αριθ. 215754 και 215952.

3 Αντικείμενο των συμφωνιών αυτών ήταν η χρηματοδότηση, αντιστοίχως, του έργου «Ανοικτή αρχιτεκτονική για προσβάσιμες υπηρεσίες, ολοκλήρωση και τυποποίηση» (έργο Oasis) και του έργου «Μια σύνθετη πολυπαραγοντική μέθοδος για τη συνεχή και αποτελεσματική αξιολόγηση και παρακολούθηση της κινητικής ικανότητας στην ασθένεια του Parkinson και σε άλλες νευροεκφυλιστικές ασθένειες» (έργο Perform).

4 Κατά το σημείο ΙΙ.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων, κατόπιν της παραλαβής των εκθέσεων που προβλέπονται στο σημείο ΙΙ.4 των ίδιων γενικών όρων, η Επιτροπή δύναται να αναστείλει οποτεδήποτε τις πληρωμές για όλο ή μέρος του ποσού που αντιστοιχεί στον οικείο δικαιούχο:

— εάν το εκτελεσθέν έργο δεν είναι σύμφωνο με τους όρους της συμφωνίας επιχορηγήσεως·

— εάν ο δικαιούχος οφείλει να επιστρέψει στο κράτος της ιθαγένειας ή της έδρας του ποσό που έχει εισπράξει παρανόμως ως κρατική ενίσχυση·

— στην περίπτωση παραβάσεως των όρων της συμφωνίας επιχορηγήσεως, ή υπονοιών ή τεκμηρίου παραβάσεως των όρων αυτών, κατόπιν ιδίως των οικονομικών ή άλλων ελέγχων που προβλέπουν τα σημεία ΙΙ.22 και ΙΙ.23 των γενικών όρων·

— στην περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες παρατυπίας διαπραχθείσας από έναν ή περισσότερους δικαιούχους κατά την εκτέλεση της επίμαχης συμφωνίας επιχορηγήσεως, και

— στην περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες παρατυπίας ή έχει διαπιστωθεί παρατυπία που έχει διαπραχθεί από έναν ή περισσότερους δικαιούχους κατά την εκτέλεση άλλης συμφωνίας επιχορηγήσεως χρηματοδοτούμενης από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή

από προϋπολογισμούς που αυτή διαχειρίζεται. Στην περίπτωση αυτή, οι πληρωμές αναστέλλονται εφόσον η παρατυπία είναι σοβαρή και συστηματική και ενδέχεται να επηρεάσει την εκτέλεση της επίμαχης συμφωνίας επιχορηγήσεως.

5 Κατά το σημείο ΙΙ.14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία a και d, των γενικών όρων, που αφορά τις επιλέξιμες δαπάνες του έργου, οι δαπάνες αυτές πρέπει, αφενός, να είναι πραγματικές και, αφετέρου, να προσδιορίζονται σύμφωνα με τις συνήθεις λογιστικές και διαχειριστικές αρχές και πρακτικές του δικαιούχου. Οι χρησιμοποιούμενες λογιστικές μέθοδοι για την καταχώριση των εξόδων και των εσόδων πρέπει να είναι σύμφωνες προς τους λογιστικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο κράτος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο συμβαλλόμενος και πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα συγκρίσεως των πραγματοποιούμενων δαπανών και των εσόδων που δηλώνονται στο πλαίσιο του έργου και των αντίστοιχων οικονομικών καταστάσεων και δικαιολογητικών.

6 Κατά το σημείο ΙΙ.14, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των γενικών όρων, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο a, της παραγράφου αυτής οι δικαιούχοι μπορούν να επιλέξουν να δηλώσουν τις μέσες δαπάνες προσωπικού εάν πληρούνται τα ακόλουθα σωρευτικά κριτήρια:

— η μεθοδολογία υπολογισμού των μέσων δαπανών προσωπικού είναι αυτή την οποία ο δικαιούχος δηλώνει ως συνήθη πρακτική κοστολογήσεως· συνεπώς, εφαρμόζεται πάγια κάθε φορά που ο δικαιούχος συμμετέχει στα προγράμματα-πλαίσια·

— η μεθοδολογία υπολογισμού βασίζεται στις πραγματικές δαπάνες προσωπικού του δικαιούχου όπως καταγράφονται στους εκ του νόμου προβλεπόμενους λογαριασμούς του, χωρίς εκτιμηθέντα ή προϋπολογισθέντα στοιχεία·

— η μεθοδολογία αποκλείει από τις μέσες δαπάνες προσωπικού κάθε μη επιλέξιμο στοιχείο κόστους όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 του εν λόγω σημείου, καθώς και κάθε δαπάνη που καταλογίζεται σε άλλες κατηγορίες δαπανών προκειμένου να αποφευχθεί η διπλή χρηματοδότηση των ίδιων δαπανών, και

— ο αριθμός των παραγωγικών ωρών που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των μέσων ωρομισθίων αντιστοιχεί στη συνήθη πρακτική του δικαιούχου, υπό τον όρο ότι αντικατοπτρίζει τα πραγματικά πρότυπα εργασίας του δικαιούχου, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τις συμβάσεις και βασίζεται σε ελέγξιμα δεδομένα.

7 Το σημείο ΙΙ.15, παράγραφος 1, των γενικών όρων ορίζει ως άμεσες δαπάνες όλες τις δαπάνες που μπορούν να συνδεθούν άμεσα με το έργο και προσδιορίζονται ως τέτοιες από τον δικαιούχο, σύμφωνα με τις λογιστικές του αρχές και τους συνήθεις εσωτερικούς του κανόνες. Όσον αφορά τις δαπάνες προσωπικού, μπορούν να καταλογιστούν μόνον οι δαπάνες πραγματικών ωρών κατά τις οποίες εργάστηκαν άτομα που εκτελούν απευθείας εργασίες στο πλαίσιο του έργου, τα οποία πρέπει να έχουν προσληφθεί απευθείας από τον δικαιούχο, να εργάζονται υπό την αποκλειστική τεχνική επίβλεψη και ευθύνη του και να αμείβονται σύμφωνα με τις συνήθεις πρακτικές του.

Ιστορικό της διαφοράς

8 Η ΑΝΚΟ είναι ελληνική εταιρία με αντικείμενο την εμπορία και παραγωγή προϊόντων μετάλλου καθώς και ηλεκτρονικών και τηλεπικοινωνιακών προϊόντων, συσκευών και μηχανημάτων. Από το 2006, έχει μετάσχει στην εκτέλεση πολλών έργων χρηματοδοτούμενων από την Ένωση.

9 Με έγγραφο της 1ης Αυγούστου 2011 η Επιτροπή ενημέρωσε την ΑΝΚΟ ότι σκόπευε να προβεί σε οικονομικό έλεγχο όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τα έργα Perform και Oasis.

10 Εκτιμώντας, κατ' ουσίαν, ότι υφίσταντο βάσιμες υπόνοιες ενδεχόμενης παραβάσεως των συμφωνιών επιχορηγήσεως για τα εν λόγω έργα και, ιδιαιτέρως, του σημείου ΙΙ.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων, εξαιτίας παρατυπιών που είχαν διαπραχθεί από την ΑΝΚΟ, η Επιτροπή, με δύο επιστολές της 9ης Αυγούστου 2011, ανέστειλε την καταβολή προς την εν λόγω εταιρία των προβλεπόμενων από τις συμφωνίες αυτές πληρωμών, ως προληπτικό μέτρο.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

11 Με αγωγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ και των ρητρών διαιτησίας που περιείχαν οι επίμαχες συμφωνίες επιχορηγήσεως, η ΑΝΚΟ ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η αναστολή πληρωμών την οποία επέβαλε η Επιτροπή για τα έργα Perform και Oasis συνιστούσε παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων της Επιτροπής·

— να «υποχρεώσει» την Επιτροπή να της καταβάλει το ποσό των 637 117,17 ευρώ για το έργο Perform με τον προβλεπόμενο στο σημείο ΙΙ.5, παράγραφος 5, των γενικών όρων τόκο από την κοινοποίηση της αγωγής·

— να «υποχρεώσει» την Επιτροπή να αναγνωρίσει ότι η ΑΝΚΟ δεν όφειλε να της επιστρέψει το ποσό των 56 390 ευρώ το οποίο της καταβλήθηκε για το έργο Oasis, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Με την αγωγή της η ΑΝΚΟ υποστήριξε ιδίως ότι η εν λόγω αναστολή έγινε κατά παράβαση των συμφωνιών επιχορηγήσεως για τα έργα Perform και Oasis και της αρχής της καλής πίστεως, καθώς και χωρίς έννομη βάση.

13 Στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον ισχυρισμό που προέβαλε η ΑΝΚΟ προς στήριξη του πρώτου αιτήματος της αγωγής της, ότι η Επιτροπή είχε αναστείλει τις πληρωμές που αντιστοιχούσαν στα έργα Perform και Oasis χωρίς έννομη βάση και κατά παράβαση των συμφωνιών επιχορηγήσεως για τα ως άνω έργα.

14 Στη σκέψη 93 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε επίσης το δεύτερο αίτημα της αγωγής, καθόσον με αυτό ζητούνταν να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προχωρήσει στην καταβολή των ανασταλέντων ποσών στο πλαίσιο του έργου Perform, χωρίς η πληρωμή αυτή να προδικάζει τον επιλέξιμο χαρακτήρα των δαπανών που δήλωσε η ΑΝΚΟ.

15 Αντιθέτως, στη σκέψη 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε το τρίτο αίτημα της αγωγής.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

16 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει την ΑΝΚΟ στα δικαστικά έξοδα. Η ΑΝΚΟ ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Φεβρουαρίου 2014, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να αναστείλει την εκτέλεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Φεβρουαρίου του ίδιου έτους, η Επιτροπή ζήτησε επίσης να γίνει η αίτησή της δεκτή προσωρινά και πριν ακόμα η αντίδικος υποβάλει τις παρατηρήσεις της, έως ότου εκδοθεί η διάταξη η οποία θα περατώνει τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

18 Με τις διατάξεις Επιτροπή κατά ΑΝΚΟ (C-78/14 P-R, EU:C:2014:93) και Επιτροπή κατά ΑΝΚΟ (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239), ο αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε, αντιστοίχως, την αναστολή της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως έως την έκδοση της διατάξεως η οποία θα περάτωνε τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πριν ακόμη η αντίδικος υποβάλει τις παρατηρήσεις της και την αναστολή της εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως έως την έκδοση της αποφάσεως η οποία θα περατώνει την αναιρετική δίκη επί της υπό κρίση υποθέσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

19 Η Επιτροπή προβάλλει έναν και μόνο λόγο αναιρέσεως με τον οποίο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τους γενικούς όρους. Ο λόγος αυτός αναιρέσεως έχει πέντε σκέλη.

20 Πρώτον, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εκτίμησε εσφαλμένα τη σοβαρή και συστηματική φύση των παρατυπιών ως λόγο αναστολής. Δεύτερον, προβάλλει ότι ήταν εσφαλμένη η εκτίμηση του ενδεχομένου ή κινδύνου επαναλήψεως των παρατυπιών. Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη επαγωγή από τις ad hoc διορθώσεις στις οποίες προέβη η ΑΝΚΟ. Τέταρτον, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρερμήνευσε τη δυνατότητα χρήσεως μέσων δαπανών και υπήγαγε εσφαλμένα σε αυτήν τις πλασματικές δαπάνες, με αποτέλεσμα την παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων. Τέλος, πέμπτον, προβάλλει ότι υπήρξε σύγχυση μεταξύ των προϋποθέσεων αναστολής, οι οποίες προϋποθέτουν υποψία, και των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας, για τις οποίες επιβάλλεται βεβαιότητα.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

21 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 256 ΣΛΕΕ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα και πρέπει να στηρίζεται σε λόγους που αφορούν αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία που θίγουν τα συμφέροντα του αναιρεσείοντος ή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο (απόφαση Commune de Millau και SEMEA κατά Επιτροπής, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, σκέψη 55).

22 Συνεπώς, μόνον το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά, εκτός αν η ανακρίβεια των διαπιστώσεών του προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας που του υποβλήθηκαν, καθώς και να εκτιμήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνει υπόψη. Επομένως, η διαπίστωση των ως άνω πραγματικών περιστατικών και η εκτίμηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελούν, υπό την επιφύλαξη της παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως τέτοιο, στον έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση Commune de Millau και SEMEA κατά Επιτροπής, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, σκέψη 56 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Στο πλαίσιο αυτό, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 24 και 26 των προτάσεών του, διαπιστώνεται ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι αποτελεί ερμηνεία δικαίου η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εξέταση συμβατικού όρου και ότι, ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει αναιρετικώς την εξέταση αυτή, διότι άλλως θα υποκαθιστούσε το Γενικό Δικαστήριο στην αρμοδιότητά του προς διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών. Αντιθέτως, η φερόμενη παραβίαση του εφαρμοστέου επί ορισμένης συμβάσεως δικαίου της Ένωσης αποτελεί αντικείμενο του αναιρετικού ελέγχου που ασκεί το Δικαστήριο.

24 Στην υπό κρίση υπόθεση, οι δύο συμφωνίες επιχορηγήσεως διέπονται, δυνάμει του άρθρου τους 9, κατά τα οριζόμενα σε αυτές, από διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σχετικές με το έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, από τον

κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1), καθώς και, επικουρικώς, από το βελγικό δίκαιο.

25 Εντούτοις, η Επιτροπή δεν επικαλείται παράβαση των ως άνω διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.

26 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να εξετασθούν τα πέντε σκέλη του λόγου αναιρέσεως.

Επί του πρώτου, του δεύτερου, του τρίτου και του πέμπτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

– Επί του πρώτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

27 Η Επιτροπή προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη ως προς την ερμηνεία του σημείου II.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων και την εφαρμογή του στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της «σοβαρής και συστηματικής» φύσεως των επίμαχων παρατυπιών ως λόγου αναστολής των πληρωμών που προέβλεπαν οι συμφωνίες επιχορηγήσεως για τα έργα Perform και Oasis.

28 Η Επιτροπή προβάλλει συναφώς ότι η αναστολή των πληρωμών δεν στηριζόταν στα πορίσματα της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου των επίμαχων έργων, αλλά σε σοβαρές και συστηματικές παρατυπίες οι οποίες διαπιστώθηκαν σε προγενέστερους λογιστικούς ελέγχους που διενεργήθηκαν το 2006 και το 2008 και αφορούσαν άλλα έργα στα οποία είχε συμμετάσχει η ΑΝΚΟ, καθώς και στην άρνηση της τελευταίας να συμμορφωθεί με τις συστάσεις που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του τελευταίου από τους ελέγχους αυτούς.

29 Οι ως άνω παρατυπίες αφορούσαν, κυρίως, τη χρέωση υψηλών εξόδων αντιστοιχούντων σε άμεσες δαπάνες προσωπικού για παροχή υπηρεσιών από άτομα που δεν διέθεταν τα απαιτούμενα επιστημονικά προσόντα, καθώς και τη μέθοδο υπολογισμού των δαπανών, η οποία είχε ως αποτέλεσμα υπερεκτίμηση των επιλέξιμων εξόδων και καθιστούσε αναξιόπιστο το σύστημα καταχωρίσεως των ωρών εργασίας.

30 Η ΑΝΚΟ αντιτείνει, κατ' αρχάς, ότι είναι απαράδεκτη αίτηση αναιρέσεως που περιορίζεται στην επανάληψη των λόγων και των επιχειρημάτων που έχουν ήδη προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι αποτελεί στην πραγματικότητα αίτηση για απλή επανεξέταση του δικογράφου της προσφυγής ή αγωγής που ασκήθηκε ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου. Επιπλέον, κατά την ΑΝΚΟ, η Επιτροπή επικαλείται με τα επιχειρήματά της πραγματικά περιστατικά ενώ η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται μόνο σε νομικά ζητήματα.

31 Ως προς την ουσία, η ΑΝΚΟ προβάλλει, κατά βάση, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αρνήθηκε να χαρακτηρίσει τις δήθεν «παρατυπίες» ως «σοβαρές» και «συστηματικές», όπως ανακριβώς υποστηρίζει η Επιτροπή. Αντιθέτως, κατά την ΑΝΚΟ, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι παρατυπίες της ΑΝΚΟ ήταν σοβαρές και συστηματικές, παρά το ότι το θεσμικό αυτό όργανο έφερε το σχετικό βάρος αποδείξεως.

– Επί του δεύτερου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

32 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αιτία των παρατυπιών είναι η ίδια η «μεθοδολογία» η οποία εφαρμόστηκε από την ΑΝΚΟ για τον υπολογισμό των δαπανών προσωπικού, καθόσον αυτή διογκώνει τόσο τον αριθμό των ωρών όσο και το ύψος της αμοιβής των μελών του προσωπικού. Η αθέμιτη αυτή

πρακτική είχε διαπιστωθεί ήδη στο πλαίσιο άλλων έργων και επομένως ενδέχεται να έχει επηρεάσει και την εκτέλεση των επίμαχων έργων. Η άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να αναγνωρίσει τέτοιου είδους ενδεχόμενο, ή υπόνοια, συνιστά επίσης εσφαλμένη ερμηνεία της οικείας συμβατικής ρήτρας.

33 Η ΑΝΚΟ αντιτείνει ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του λόγου αναιρέσεως, απλώς επαναλαμβάνει επιχειρήματα που έχει ήδη προβάλει πρωτοδίκως και ότι, ως εκ τούτου, το σκέλος αυτό είναι απαράδεκτο. Ως προς την ουσία, η ΑΝΚΟ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε και εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που προτάθηκαν από τους διαδίκους και έκρινε ότι η Επιτροπή, παρά το ότι αυτή έφερε το βάρος αποδείξεως, δεν απέδειξε ότι οι παρατυπίες της ΑΝΚΟ στο πλαίσιο προηγούμενων έργων μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτέλεση των έργων Perform και Oasis. Ως εκ τούτου, κατά την ΑΝΚΟ, η Επιτροπή αβασίμως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο «αρνήθηκε» να αναγνωρίσει ότι οι προσαπτόμενες στην ΑΝΚΟ παρατυπίες σε έργα του έκτου προγράμματος-πλαισίου μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτέλεση των επίμαχων έργων.

– Επί του τρίτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

34 Η Επιτροπή δέχεται ότι η ΑΝΚΟ προέβη σε διορθώσεις και σε επιστροφές ποσών. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι μετέβαλε οριστικώς τη γενική «μεθοδολογία» της. Απλώς επέφερε ad hoc διορθώσεις στα σημεία όπου είχαν εντοπιστεί παρατυπίες και αρκέστηκε στην επιστροφή ορισμένων από τα ποσά που της επισημάνθηκε ότι είχε αδικαιολογήτως εισπράξει, χωρίς εντούτοις να λάβει γενικού χαρακτήρα μέτρα όσον αφορά, αφενός, τον έλεγχο των απασχολούμενων προσώπων και των προσόντων τους σε σχέση με το οικείο πρόγραμμα ή, αφετέρου, την ακριβή καταχώριση των ωρών εργασίας του προσωπικού, τα οποία θα απέτρεπαν μελλοντικώς την εκ νέου εφαρμογή της παλαιάς «πρακτικής».

35 Η ΑΝΚΟ υποστηρίζει ότι το τρίτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο, δεδομένου ότι η προς στήριξή του επιχειρηματολογία είχε ήδη προβληθεί πρωτοδίκως, και, σε κάθε περίπτωση, αβάσιμο. Ως προς την ουσία, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως περιορίστηκε στο να αξιολογήσει μόνον τις διορθώσεις στις οποίες η ίδια προέβη. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν θεμελίωσε τις κρίσεις του μόνο στις διορθώσεις αυτές, αλλά εκτίμησε επίσης και άλλα αποδεικτικά στοιχεία και, ιδίως, ένα έγγραφο της 3ης Μαρτίου 2009 το οποίο προσκόμισε η ίδια η Επιτροπή. Από αυτό το έγγραφο διαπιστώνεται, αφενός, ότι η ΑΝΚΟ δεν αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει μέθοδο υπολογισμού σύμφωνη προς τις συστάσεις της Επιτροπής και, αφετέρου, ότι η ΑΝΚΟ δεν ενέμεινε στη χρησιμοποίηση εσφαλμένης μεθόδου υπολογισμού.

– Επί του πέμπτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

36 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σύγχυση των προϋποθέσεων αναστολής των πληρωμών, που στηρίζονται στην ύπαρξη απλής υπόνοιας, και των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας των δηλωθεισών δαπανών.

37 Η Επιτροπή υποστηρίζει συναφώς ότι η αναστολή των πληρωμών συνιστά προσωρινό μέτρο το οποίο μπορεί να στηρίξει σε ενδεχόμενη συνέπεια και άρα σε απλή πιθανολόγηση της επελεύσεώς της. Συνεπώς, δεν απαιτούνταν βεβαιότητα ούτε ως προς την παράβαση ούτε ως προς τη ζημία.

38 Η ΑΝΚΟ αντιτείνει ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής είναι απαράδεκτη, καθόσον σκοπός της Επιτροπής είναι να αμφισβητήσει την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

39 Ως προς την ουσία, η ΑΝΚΟ επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο, σε διάφορες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να αποδείξει με βεβαιότητα ότι οι παρατυπίες επηρέασαν τις συμφωνίες επιχορηγήσεως για τα έργα Perform και Oasis. Αντιθέτως, κατά την ΑΝΚΟ, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε

καν τη δυνατότητα ή την πιθανότητα τέτοιου επηρεασμού. Η ΑΝΚΟ υποστηρίζει επίσης ότι η αναστολή πληρωμών δεν πρέπει να επαφίεται στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής, η οποία θα μπορούσε κατ' αυτόν τον τρόπο να αναστέλλει τις πληρωμές επικαλούμενη απλώς και μόνον υπόνοια παρατυπίας. Το σημείο II.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων προβλέπει, κατά την ΑΝΚΟ, υποχρέωση της Επιτροπής να αποδείξει, πρώτον, ότι οι παρατυπίες ήταν σοβαρές και συστηματικές και, δεύτερον, ότι αυτές μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτέλεση των εν λόγω συμφωνιών στο μέλλον.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Υπενθυμίζεται ότι στις σκέψεις 46 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε τα οριζόμενα στο σημείο II.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων, εξετάζοντας ειδικότερα αν πληρούνταν η πέμπτη από τις εκεί απαριθμούμενες προϋποθέσεις.

41 Στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε στοιχεία αποδεικνύοντα επαρκώς ούτε τη σοβαρή και συστηματική φύση των παρατυπιών που εντοπίστηκαν ούτε τον τρόπο κατά τον οποίο οι παρατυπίες αυτές, ακόμη και να υποτεθούν αποδεδειγμένες, μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτέλεση των έργων Perform και Oasis».

42 Διαπιστώνεται όμως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 43 των προτάσεών του, ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί με το πρώτο, δεύτερο, τρίτο και πέμπτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο και ότι το μόνο που επιδιώκει είναι να υποκαταστήσει το Δικαστήριο με τη δική του ερμηνεία του σημείου II.5, παράγραφος 3, στοιχείο d, των γενικών όρων την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου.

43 Επιπλέον, η Επιτροπή δεν προβάλλει, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 25 της παρούσας αποφάσεως, παραβίαση του δικαίου της Ένωσης.

44 Υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 21 και 22 της παρούσας αποφάσεως, το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο και το πέμπτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

Επί του τέταρτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Η Επιτροπή υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι τα κριτήρια πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς για είναι δυνατή η δήλωση μέσων δαπανών προσωπικού. Πρώτον, η μέθοδος υπολογισμού των μέσων δαπανών προσωπικού πρέπει να είναι αυτή την οποία ο δικαιούχος έχει δηλώσει ως συνήθη πρακτική κοστολογήσεως. Δεύτερον, η μεθοδολογία υπολογισμού πρέπει να βασίζεται στις πραγματικές δαπάνες προσωπικού του δικαιούχου όπως καταγράφονται στους εκ του νόμου προβλεπόμενους λογαριασμούς του, χωρίς εκτιμηθέντα ή προϋπολογισθέντα στοιχεία. Τρίτον, η μεθοδολογία πρέπει να αποκλείει από τις μέσες δαπάνες προσωπικού κάθε μη επιλέξιμο στοιχείο κόστους και, τέταρτον, ο αριθμός των παραγωγικών ωρών που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των μέσων ωρομισθίων πρέπει να αντιστοιχεί στη συνήθη πρακτική του δικαιούχου, υπό τον όρο ότι αντικατοπτρίζει τα πραγματικά πρότυπα εργασίας του δικαιούχου. Όσον αφορά το τελευταίο αυτό κριτήριο, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι μπορούν να καταλογιστούν μόνον οι δαπάνες πραγματικών ωρών κατά τις οποίες εργάστηκαν άτομα που εκτελούν απευθείας εργασίες στο πλαίσιο του έργου.

46 Η Επιτροπή προβάλλει ότι, αποδεχόμενο ορισμένες δαπάνες προσωπικού που είχαν δηλωθεί από την ΑΝΚΟ ως έγκυρες, με επίκληση των συμβατικών ρητρών και, ιδιαιτέρως, του σημείου ΙΙ.14, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, των γενικών όρων, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 71 έως 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παρερμήνευσε το περιεχόμενο των συμβατικών αυτών ρητρών, οι οποίες επιτρέπουν μεν την εφαρμογή μεθόδου υπολογισμού των δαπανών με βάση ένα μέσο όρο, μόνον όμως στο μέτρο που ο υπολογισμός του εν λόγω μέσου όρου πραγματοποιείται με βάση πραγματικές και όχι πλασματικές δαπάνες προσωπικού. Πλασματικές δαπάνες αυτού του είδους δεν δύνανται να θεωρηθούν έγκυρες με βάση την κατ' εφαρμογήν των επίμαχων ρητρών χρήση «μέσου όρου», διότι ο μέσος αυτός όρος πρέπει να καθορίζεται με βάση πραγματικές δαπάνες.

47 Η Επιτροπή διευκρινίζει συναφώς ότι αμφισβητεί όχι τη δυνατότητα χρήσεως μέσων αμοιβών για τις δαπάνες προσωπικού, αλλά τη συνεκτίμηση μη πραγματικών δαπανών, είτε διότι οι αμοιβές δεν ανταποκρίνονται στην ειδίκευση του απασχολούμενου προσωπικού είτε διότι οι παραγωγικές ώρες δεν είναι πραγματικές αλλά πλασματικές.

48 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά συνέπεια, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία της επίμαχης ρήτρας είναι εσφαλμένη και το εκτεθέν σκεπτικό δεν ευσταθεί, καθόσον έχει ήδη διαπιστωθεί όσον αφορά πέντε έργα ότι οι δαπάνες τις οποίες επικαλέστηκε η ΑΝΚΟ δεν ήταν, εν μέρει τουλάχιστον, πραγματικές, όπως απαιτούν οι γενικοί όροι.

49 Κατά την Επιτροπή, στο ως άνω πλαίσιο μπορεί επίσης να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, στο μέτρο που η ΑΝΚΟ χρησιμοποίησε όχι μέσες δαπάνες αλλά συγκεκριμένους αριθμούς παραγωγικών ωρών και συγκεκριμένα ποσά αμοιβών τα οποία, σε ό,τι αφορά τις παλαιότερες συμφωνίες επιχορηγήσεως, διορθώθηκαν ad hoc για έκαστο εργαζόμενο, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις ελέγχου. Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία των επίμαχων συμβατικών ρητρών και, αφετέρου, παραμόρφωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η ΑΝΚΟ.

50 Η ΑΝΚΟ αντιτείνει ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής είναι προδήλως αβάσιμα όσον αφορά την προβαλλόμενη παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων και κατά τα λοιπά απαράδεκτα, καθόσον η Επιτροπή επιδιώκει στην πραγματικότητα να αμφισβητήσει τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τα πραγματικά περιστατικά.

51 Όσον αφορά την ουσία της υποθέσεως, η ΑΝΚΟ υποστηρίζει ιδίως ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε στις σκέψεις 72 έως 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εάν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή απέδειξε ότι η μεθοδολογία καταχωρίσεως δαπανών που ακολουθούσε η ΑΝΚΟ ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις του σημείου ΙΙ.14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο d, και δεύτερο εδάφιο, των γενικών όρων. Η ΑΝΚΟ υποστηρίζει ότι, κατόπιν εξετάσεως των σχετικών στοιχείων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι «η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε ότι η μέθοδος που ακολούθησε η [ΑΝΚΟ] δεν ήταν σύμφωνη προς το σημείο ΙΙ.14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο d, και δεύτερο εδάφιο, [των γενικών όρων]».

52 Επιπλέον, κατά την ΑΝΚΟ, το ζήτημα της επιλεξιμότητας των δαπανών, ήτοι εάν αυτές ήταν πραγματικές ή πλασματικές και σε τι έκταση, εκφεύγει της υπό κρίση διαφοράς, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη αποκλειστικώς επί του αν η αναστολή πληρωμών που επέβαλε η Επιτροπή στην ΑΝΚΟ ήταν νόμιμη και σύμφωνη με το εν λόγω σημείο. Όσον αφορά την παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, η ΑΝΚΟ υποστηρίζει ιδίως ότι η Επιτροπή δεν αναφέρει τα συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία κατά την άποψή της παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο και δεν αποδεικνύει τα σφάλματα αναλύσεως τα οποία, κατά την εκτίμησή της, οδήγησαν στην παραμόρφωση αυτή. Εξάλλου, η ΑΝΚΟ αμφισβητεί ότι υπήρξε παραμόρφωση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

53 Υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως, το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, καθόσον με αυτό η Επιτροπή αμφισβητεί την ερμηνεία των γενικών όρων στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

54 Όσον αφορά τη φερόμενη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, μολονότι η Επιτροπή ομολογουμένως επικαλείται, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων (βλ., ιδίως, διάταξη Walcher Meßtechnik κατά ΓΕΕΑ, C-374/14 P, EU:C:2015:101, σκέψη 27), διαπιστώνεται εντούτοις ότι, κατά πάγια επίσης νομολογία, η εν λόγω παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να απαιτείται νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων (βλ. απόφαση Tomra Systems κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-549/10 P, EU:C:2012:221, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

55 Επιπλέον, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων προϋποθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη προδήλως τα όρια της εύλογης εκτιμήσεως των στοιχείων αυτών. Επομένως, δεν αρκεί για την απόδειξη της υπάρξεως τέτοιας παραμορφώσεως να προβάλλεται ερμηνεία των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων διαφορετική εκείνης που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο (βλ. αποφάσεις Activision Blizzard Germany κατά Επιτροπής, C-260/09 P, EU:C:2011:62, σκέψη 57, καθώς και Επιτροπή κατά Aalberts Industries κ.λπ., C-287/11 P, EU:C:2013:445, σκέψη 52).

56 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω αρχών, διαπιστώνεται ότι η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 71 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν συνιστά παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων.

57 Ειδικότερα, στη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε απλώς ότι «η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε ότι η μέθοδος που ακολούθησε η [ΑΝΚΟ] δεν ήταν σύμφωνη προς το σημείο II.14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο d, και δεύτερο εδάφιο, [των γενικών όρων]».

58 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεών του, μολονότι είναι δυνατόν να υποστηριχθεί διαφορετική άποψη όσον αφορά το σύστημα καταλογισμού των δαπανών το οποίο εφάρμοσε η ΑΝΚΟ στο πλαίσιο των προηγούμενων έργων, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ήτοι του περιεχομένου των γενικών όρων, των προθέσεων των μερών καθώς και των περιστάσεων υπό τις οποίες συνήφθησαν και εκτελέστηκαν οι επίμαχες συμφωνίες επιχορηγήσεως και, άρα, δεν τεκμηρίωσε επαρκώς την ύπαρξη παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων.

59 Κατά συνέπεια, το τέταρτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως είναι αβάσιμο.

60 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

61 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ΑΝΚΟ ζήτησε την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)